

γῆταν δὲ κακιρός, καὶ φαίνεται ὁ μάρτυς καὶ ιατρὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον
ἔκεινον τὸν τυφλόν, καὶ πιάνει μὲν τὸ δάκτυλό του τοὺς ὀφθαλμούς.
τοῦ τυφλοῦ καὶ τοὺς ἀνοίγει Ἰησοῦς, καὶ ἐφαίνετον ώς ἂν ὅτι ἔκα-
θάριζεν ἀπὸ μέσα τὸ αἷμα· ἐπειτα ἐσφιέει τὰ μάτια δυνατὰ καὶ
ἐπόνεσαν τὸν τυφλόν, καὶ ἐξύπνησε. Καὶ λέγει τον ὁ ἄγιος Οὐδὲ
τώρα δὲν μὲν βλέπεις; δὲν βλέπεις τὸν ιατρόν; δὲν βλέπεις τὸν θε-
ραπευτὴν; Τότε καὶ ἔκεινος ἐπήδησε πάρκυτα, καὶ ἐσήκωσε τὰ
μάτια τούς εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἄγίου, καὶ εἶπε «Βλέπω σε τὸν μάρ-
τυρα τοῦ Χριστοῦ· βλέπω τὴν προσκυνητὴν καὶ θαυμαστὴν καὶ
χλυκεῖαν εἰκόνα σου καὶ πολλὰ εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἐστησας ἐν
εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου καὶ τὰ διαβήματά μου κατεύθυνας, καὶ
ἐλευθέρωσας τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ τὰ ποδάρια
μου ἀπὸ τὰ σκοντάματα καὶ τὰ κτυπήματα». || Καὶ οὕτως ια-
τρεύθη ὑπὸ τοῦ ἄγίου ἐνθρωπος ἔκεινος

15 Ἄκούσατε, μετὰ προσοχῆς, ἀδελφοί ἀγαπητοί, καὶ ἄλλο θαῦμα
τοῦ ἄγίου. Ἀλλος ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολιν ἐτυφλώθη
καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του, ὅτι νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην
εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἄγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου γὰρ ιατρευθῇ. Καὶ
αὐτὸς μὲν ἐτοιμάσθη νὰ κινήσῃ, οἱ δὲ συγγενεῖς του τὸν ἐμπόδιζαν
20 λέγοντές του «Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγῃς ἄνθρωπε, διότι δὲν δύνασαι νὰ
περιπατήσῃς τόσην στράτων πεζός, μάλιστα δπου εἶσαι καὶ τυφλός,
μόνον κάθου εἰς τὸ σπίτι σου καὶ παρακάλει τὸν θεόν καὶ τὸν ἄγιον
καὶ θέλουν κάμει ἔλεος εἰς ἐσένα, διατὸν ἡ στράτω εἶναι μακρυγή καὶ
κακοπαθής, καὶ θέλεις βλασφημήσει». Καὶ ἔκεινος εἶπεν «Ἐὰν καὶ
25 δύο χρόνους περιπατήσω, μόνον θέλω περιπατεῖ μετὰ πρόθυμίας,
ἔως οὐ νὰ εῦρω τὸν ζητούμενον ιατρόν, τὸν μεγαλομάρτυρα Δημή-
τρίον». Λοιπὸν ἐκίνησε τὴν στράτων καὶ ἐπεριπάτησε δύο ἡμέρας,
σκοντάζοντας καὶ χάγοντας τὴν στράτων, καὶ μὲ πολὺν κόπον δσαν
γέζυνατο ὑπήγασεν. Τοῦτον τὸν ταλαιπωρον βλέποντας ἀπὸ μακρά

- 2. μετὰ δακτυλία 3. εφαίνετον 4. μάτια 5. οὐδετῶρα 7. ἐπή-
δισε 8. ματιά 10. γλυκύαν 11. εὐρυχώρῳ διαβητά 12. ὀφθαλμούς
ποδάρια 13. σκοντάματα 14. ιατρεύθη 15. ἄλλον 16. ἀνδριανούπο-
λιν 17. θεσσαλονίκην 19. αὐτος ἐτοιμάσθη 21. περιπατήσεις 22. σπήτη
23. κάμη 24. κακοπαθείς 29. ὑπήγενε

τοὺς κόπους καὶ προθυμίαν του ὁ συμπαθής τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυς Δημήτριος ἔρχεται καβαλλάρις, καὶ συναπαντὰ τὸν τυφλὸν ἔκεινον ἄνθρωπον, καὶ λέγει του, ώστε νὰ μὴν ἤξευρε «Ποῦ ὑπάγεις ἔτει μοναχός, ὡς ἄνθρωπε, τυφλὸς καὶ ταλαιπωρος;» Καὶ ἔκεινος εἶπεν «Ὕπάγω εἰς τὸν τάφον τοῦ ἄγίου Δημητρίου νὰ ἀγανάβλέψω». Λέγει τον ὁ ἄγιος «Δὲν δύνασαι νὰ ὑπάγῃς διατὸν ἡ στράτα εἶνε μαχρυνῆ καὶ δύσκολη». Καὶ ἔκεινος εἶπε πάλιν, καθὼς εἶπε καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς του, «Ἐὰν καὶ δύο χρόνους παιδευθῶ περιπατῶντας, δὲν θέλω σταθῆ, ἐώς οὐ νὰ ὑπάγω ἔκει». Λέγει του ὁ ἄγιος «Καὶ ἐπειδὴ ἔχεις τόσην προθυμίαν νὰ ὑπάγῃς, ἔλα καβαλλίκευσε ἐδῶ εἰς τὰ δπισθεν του ἀλέγου μου' νὰ σὲ ὑπάγω καμπόσον τόπον νὰ ἀναπαυθῇς». Ἐκαβαλλίκευσε λοιπόν, καὶ τὸν ὑπῆρχε ἔκεινην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ο δὲ τυφλὸς, μὴ γνωρίσας τὸ θαῦμα καὶ τὸν τόπον ποῦ εὑρίσκετον, ἐστέκετον συλλογησμένος. Ἐστρύμονάν τον δὲ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸν ἕσπρωχναν δσοι ἐσένθιναν καὶ ἔβγαιναν || ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διότι ἡ 10^η τῶν ὑστερινὴ ἡμέρα δποῦ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην του ἄγίου. Καὶ τὸν ἐφαίνετον, δτι τὸν ἐγέλασεν ὁ ἄνθρωπος ἔκεινος καὶ, ἀντὶς νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὸν ἔφερεν πάλιν καὶ τὸν ἐρριψεν εἰς τὸ παζάρι τῆς Ἀδριανούπολεως, καὶ οὕτως ἥρχισε νὰ κατηγορῇ ἔκεινον δποῦ τὸν ἀνένθασεν εἰς τὸ ἀλογόν του λέγοντας «Τί εἶχε μετ' ἐμένα ὁ ἄνθρωπος ἔκεινος καὶ ἐν ἀφῆσε νὰ σκοντάνω τὴν στράταν μου, ἀμμῆ μὲ ἐγέλασε; καὶ ἀντὶς νὰ μὲ ὑπάγῃ ἐμπροσθότερον μὲ ἔφερεν δπίσω, ἀντὶς νὰ μὲ ὠφελήσῃ, δλιγαίνοντας τὴν στράταν μοῦ, αὐτὸς μὲ τὴν αὐγάτισεν. Ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα τὸν τυφλὸν καὶ ταλαιπωρον, τι νὰ γένη εἰς ἐμένα, καὶ καν δειναὶ τὸ τι ἐπαθα, ἀμμῆ τι είναι τόσοι ἄνθρωποι μαζωμένοι καὶ δὲν μὲ ἀφήνουν νὰ σταθῶ ἡ γὰ καθίσω εἰς ἐνα τόπον νὰ ἀναπαυθῶ καὶ τόσον ἦλθαν πολλοὶ ἄνθρωποι καὶ δὲν τοὺς χωρεῖ τὸ παζάρι τῆς Ἀδρια-

2. καβαλλάρης συναπαντά 8. πεδευθῶ 9. σταθῆ 10. καβαλίκευσαι ἐδῶ 12. ἐκαβαλίκευσε 12. ὑπῆρχε 14. τυφλός 14. εὑρίσκετον 15. συλλογησμένος δε 16. ἕσπρωχναν 16. εὑγεναν 17. ἡστερινὴ 17. πανηγυρίζομεν 20. (καὶ κατωιέω) ἀνδριανούπολεως 20. ἀρχησε 24. δποῖσω ὠφελήσῃ δλιγένωντας 25. αὐγάτησεν ἀλίμονον 25. αὐγάτησεν ἀλίμονον 25. αὐγάτησεν ἀλίμονον 27. μαζομένοι ἀφήνουν 28. πολοὶ

νουπόλεως. ἀμμῆ, μὲ στενοχωροῦν ἔται. Καὶ μερικοὶ ὅποῦ τὸν
 ἄκουσαν εἰπόντες τοι «Ω ἄνθρωπε, ἔχασες τὸν νοῦν σου, γάρ τι εἶνας;
 11^ο καὶ τὸν ὅποῦ ἐπαθεῖς; τι εἶνας αὐτὰ τὰ λόγια ὅποῦ συντεχάνεις;
 Εσὺ εἶσας εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
 5 ἀγίου μεγαλομάρτυρος Λημνητρίου, καὶ φαντάζεσαι διὰ εἶσαι μέσα
 εἰς τὸ πατέρα: Τῆς Ἀδριανούπολεως, καὶ κατηγορᾶς καὶ ἔκεινον
 ὅποῦ αὐτὸς ἔσται τὸ ἀλογόν του;» Καὶ ως ἠκούσε ταῦτα τὰ λό-
 για, ἔξεπλάγη θυμαζόμενος καὶ ἀπέμεινεν ἀφωνος εἰς πολλὰς ὥρας.
 10 Ἔλθων δὲ εἰς τὸν ἔχυτόν του καὶ βαίνοντας εἰς τὸν νοῦν του τὸ
 γενόμενον, ὡμολόγησε παρρησίᾳ τὸ θαῦμα ὃποῦ ἔγινεν εἰς αὐ-
 τὸν, καὶ μετὰ διαχρόνων ἀμπελῶν καὶ γαρδασίων ἀρχισε νὰ ἔγειρῃ τὴν θερα-
 πεῖαν του ἀπὸ τὸν ἄγιον. «Ηκουσε δὲ καὶ τὸ θαῦμα ὃποῦ ἔκαμεν ὁ
 15 ἄγιος εἰς τὸν πρώην τυφλόν, καὶ ἦτον βεβηκιωμένος, ὅτι θέλει: Ια-
 τρευθή καὶ αὐτός, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἔκεινην ἐπαρακκλοῦσε τὸν
 ἄγιον νὰ τὸν ιατρεύσῃ. Φαίνεται λοιπὸν ὃ μεγαλοιάρτυρος Δημή-
 τρος, ὃ ἀμισθίος ιατρός, πρός αὐτὸν τὴν γύντα ἔκεινην, καὶ λέγει
 του. «Ω ἄνθρωπε, μὴ πιάνῃς μόνον μὲ τὰ χέρια σου ἐτούτην τὴν
 20 20 ἐκκλησίαν μου καὶ καταλαμβάνῃς τὴν εὐπρέπειάν της, ἀλλὰ δὲ
 αὐτήν καὶ μὲ τὰ ὄμματά σου. || Καὶ παρευθὺς ἀνοιξαν τὰ ὄμματά
 του, καὶ εἶδε τὴν θέσιν καὶ τὴν εὐπρέπειάν του θείου ναοῦ, καὶ
 ἐβόήσε τὸν θεόν καὶ τὸν μεγαλομάρτυρα Λημνητρίον.

Ἄκούσατε καὶ ἀλλο θαῦμα τοῦ ἄγιου διὰ νὰ ὑμνήσητε τὸν θεόν
 ὃποῦ ἐδόξασε τούσαν τὸν ἄγιον. Ήρός τὸ ἐνατολικὸν μέρος τοῦ κά-
 στρου εἶναι τόπος πολλὰ εῦμορφος, καὶ ἔχει λιβανῖα καλά, ἀέρας
 25 εὔχράτους καὶ δένδρα κάρπιμα πολλά, ἔξοχως δὲ μίαν βρύσιν νεροῦ
 εῦμορφην μὲ νερό γλυκό καὶ ψυχρόν, καὶ ἀναρρύει ἀπὸ μίαν πέτραν
 σχισμένην ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς. Καὶ διὰ νὰ εἰναι διό τόπος ἔκεινος
 πολλὰ χαριτωμένος, μὲ τὰ καλὰ ὃποῦ ἔχει, ἐπαρακινήθη ἔνας ἀρ-
 χοντας Χριστιανὸς καὶ ἔκαμεν ἀλλα μίαν ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα

2. εἴπαν 3. συντεχένεις 7. ἀλογόν 8. ἔξεπλάγει πολλάς 10. ὄμο-
 λογισμού 11. ἀρχησε 13. βεβαιομένος 14. ιατρευθεῖ καὶ αὐτος 17. πιά-
 νεις γεριά 18. καταλαμβάνης μέτα ὄμματιά 19. ὄμματιά ἴδε 21. ἐδό-
 ςασε 22. κούπατε μή γραφέντος τοῦ ἀργού 'Α 22. ὑμνήσατε 23. ἐθοήσασε
 24. εὑρισκόφος 25. κάρπημη 26. ἔξοχως 26. νερογλυκό 27. ἔπαρχης
 29. ὄνομα

τοῦ ἀγίου Δημητρίου ἔχαμε δὲ καὶ ὁσπίτια τριγύρου, καὶ ἐκατονταρχῶν πολλοὶ μοναχοί. Εἰς ἐκεῖνην δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ θυμιατοργίαν τοῦ ἀγίου ἀνέθλυσε νερὸν ὥρα:ότατον. Λοιπὸν ἐναντιοῦνται τοῖς τίτην Θεοστάλοντες, ἐπεσταλμένος ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, || διὰ νὰ ἔξουσιάζῃ καὶ νὰ . 12^η ἐπιτηρῇ τὸ κάστρον, ὃ δποτίος ἦτον δίκαιος εἰς ταῖς κρίσεις του, 6 ἐπεί μων συμπαθήσῃ καὶ σωρθονέστατος. "Ομως ἐπεσεν εἰς ἀσθένειαν μεγάλην, καὶ ἀπὸ ἀλιγον ἔγινε παράλυτος, τόσον δποῦ ἐσάπησαν τοὺς σύγχρονος τὸν καὶ ἐγύθησαν ώστε τὸ χερί, καὶ εἶχε πόνους μεγάλους καὶ ἀνυπομογύτους, καὶ καθ' ἡμέραν ἐκχρτέρει νὰ ἀποθάνῃ. 13^η Καὶ μίαν γύντα λοιπὸν φαίνεται εἰς αὐτὸν δ ἄγιος Δημήτριος, ὁ οἰκουμένης ἀγιός, καὶ λέγει του «Σύρε εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου δποῦ εἰπεῖ ἔξι ς ἀπὸ τὸ κάστρον καὶ ὀνομάζεται Πηγή, καὶ ἐπάρε νερόν, τίπε τὰς γειράς καὶ τοὺς πόδας καὶ δλον σου τὸ κορμί, καὶ θέλεις τούχει πάραυτα τῆς Ιάσεως. Ἐγὼ δποῦ σου συντυχαίνω εἰμαὶ ὁ Δημήτριος δποῦ φυλάγω τὸ κάστρον αὐτό». Ἐξύπηγει λοιπὸν δ παρακαλεῖμένος ἐκεῖνος ἀρχῶν, καὶ ἐδηγήθη εἰς δλους τὸ ξραμα δποῦ εἰπεῖν. Ἐσήκωσάν τον γοῦν εἰς ἔρεβον καὶ τὸν ἐπῆγαν εἰς τὴν βασίσιν ἐκείνην· ἀλλη βρύσις ἐτούτη, τοῦ Σιλωάμ κατὰ τὴν θείαν Γιακούφην. Καὶ ὡς ὑπῆργεν δ ἀρχῶν ἐκεῖ, ἐπῆρεν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ νερόν, 20 καὶ ἐπλύ . 14^η, δλος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀγίου, καὶ πάραυτα ἔγινεν . 12^η 25 μεγάλωντας τὸ θυμα τῆς Ιάσεως δποῦ ἔγινεν εἰς αὐτὸν. Καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥραν μὲ τὸ νὰ ιατρεύθη ὁ ἀρχῶν ἐκεῖνος εἰς δλα τὰ μέλτα, καὶ ἀρμούς τὴν ὠνόμασεν δ λαὸς Ἀρμουμέτην βρύσιν.

"Ἄς εἰποῦμεν καὶ τὸ θαῦμα δποῦ ἔγινεν εἰς τὰ μέρη τῆς Καππαδοκίας εἰς ἔνα χωρίον δνομαζόμενον Δρακοντίανα. Εἰς αὐτὸ τὸ χωρίον ἦτον ἔνας γεωργός, καὶ ἐκαθάριζε τὸ χωράφι του νὰ κάμη αἰλώνιαν. Καὶ ἐκεῖ γέρεν εἰς ἔνα τόπον πέτραις πολλαῖς, καὶ ἐνγά-

- 1. ὀσπίτια 3. ωραιώτατον 5. ἔξουσιαζη 7. συμπαθεῖς 9. σάρ-
αρες 10. ὀνυπομονύτους 11. ἐκαρτέρη 12. σῦρε 14. νίψε 15. τίχοι
16. αὐτό 17. ἄγον 18. ἐσίκωσάν 19. κρεβάτι 22. ὑγιεῖς ἐσυκώθη
κηρεύτιοντας 23. μεγαλύνωντας 25. μέλει αριτοὺς δνόμασεν ἀρμου-
μέτην 26. καπαδοκίας 27. ἀλόνιον ἐργάζοντας

ζοντάς ταῖς εὑρῆκε θεμέλια παλαιὰ ἀπὸ πολλοὺς χρόνους σχεπα-
σμένα εἰς τὴν γῆν. Σχάπτων δὲ καὶ χαλῶντας ἔκεινα τὰ θεμέλια,
ἐφάνη οὐας νέος ωραιότατος καβαλλάρις ὡς στροφτιώτης, καὶ λέγει
του· «'Ω ἀνθρωπε, διατί χαλᾶς τὸ σπίτι μου νὰ τὸ κάμης ἄλωνιον;
5. » Ήξευρε, δτι, ἐν τῷ κάμης αὐτό, πολὺ κακὸν θέλεις πάθει. 'Εγὼ
ἔποι σοῦ μιλῶ εἰμαὶ Διόπεδον Λτυμήτριος ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, δποῦ με
ρ. 11. τιμοῦν ἔδω. Μιό || τι ἔκει εἰς τὴν Καππαδοκίαν πολλὰ ἐτιμοῦσαν
τὸν ἄγιον Διόπεδον Λτυμήτριον. Ἀκούσας δὲ ὁ γεωργὸς ἐξεπλάγη, καὶ ἔγινεν
10. ώακνος χαίμενος ὁ νοῦς του. Βλέποντες τον δὲ οἱ συγγενεῖς του ἀπὸ
τὸν φέρον του πηγαίναμενον εἰς τὸ ἕπεται ἔτῃ συγχυσμένον καὶ
15. έρωτῶντας αὐτὸν ἔμαθον τὴν ὑπόθεσιν, καὶ εὐθὺς πηγαίνουν ἔκει
καὶ καθαρίζουν τὸν τόπον. Ήραν παλαιὰ θεμέλια ἀτεβεστωμένα καὶ
έκατάλαβαν πῶς ἡτόν ποτε ἔκει ἐκκλησία τοῦ μεγαλομάρτυρος Δι-
μητρίου. Καὶ τότε δσον ἔδύνονταν ἔκαμαν μίαν ἐκκλησίαν εὔμορφην
καὶ θαυμαστήν, καὶ μέσα ἔβαλαν ἔγαν μέγαν σταυρόν, ὥστε κατὰ
κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον δ τροπαιοφόρος σταυρός, δ μάρτυς δὲ κατὰ
γοούμενον, ἵνα ἔχωσιν δσοι προσκυνοῦν ἔκει διπλῆν τὴν βούθειαν-
τῆς δυνάμεως καὶ ἀπὸ τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ ἀπὸ τὸν μεγαλομάρ-
τυρα Διόπεδον Λτυμήτριον. Ἐπειδὴ καὶ δ ἄγιος μὲ τὴν δύναμιν τοῦ σταυροῦ
20. ἐνίκησε τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ δ σταυρὸς μὲ τὸ μαρτύριον
τοῦ ἀγίου περισσότερον ἀνυψώθη, ιστόρησαν εἰς μίαν εἰκόνα τὸν
σταυρὸν καὶ τὸν ἄγιον, λέ || γοντες «'Ἐπειδὴ μὲ τὸ μαρτύριον δ
25. ἄγιος συνεσταυρώθη τῷ Χριστῷ καὶ διάταυτο εἶναι μαζή ιστορισμέ-
νος εἰς μίαν εἰκόνα». Καὶ ἀπ' αὐτὸν ὠνόμασαν τὴν ἐκκλησίαν ἔκει-
νην τοῦ Ἅγιου Διόπεδον τοῦ Σταυρικοῦ. Καὶ πολλὰ θύματα ἐγι-
νονταν καθ' ἐκάστην εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔκεινην ὑπὸ τῆς χάριτος
τοῦ ἀγίου.

Βούλεται δὲ δ λόγος νὰ διηγηθῇ καὶ ἄλλο θάμψ τοῦ ἀγίου, τὸ
ἔποιον εἶναι καὶ χαριέστατον καὶ θαυμάσιον. Ο βασιλεὺς Μανουὴλ
30. ο Κομνηνός, δ δποιος ἐδιστίλευσεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰργ-
νην τοῦ ἀγίου.

1. ἐνρίκε 3. ἐφάνει ώραιωτατος καβαλάρης 4. σπῆται ἀλώνιον
5. πάθη 6. μηλῶ 7. καπαδοκίαν 8. ἐξεπλάγει 10. πηγεράμενον
σαῆται 11. πηγένουν 17. ἔχωσι διπλὴν 20. εἰδώλων 21. έστόρισαν 22. λέ-
γωντες 23. συνεσταυρώθη μαζεῖ ιστορισμένος 24. δνόμασαν 25. ἄγιου ἀγίου

νικῶς γρόνους τριάντα ὄκτω, διότι εἰς τὸν καιρόν του ἐταπείνωτεν
ἔλους τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐσύναξεν βίον πολύν. Ἡτον δὲ κατὰ
πολλὰ λόγιος καὶ φρόνιμος καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς βασιλείας
δικαιώτατος, ἀγάπη περίσσια τὸν στολισμὸν τῆς πόλεως καὶ τὴν
ἴδιαν τοῦ εὑπρέπειαν ὥσταν τὸν σοφὸν Σελιμῶντα. Ἐτοῦτος δὲ βα-
σιλεύς, ὡς εἶπε. ἀγαπῶντας νὰ στολιζεται πολλὰ εῦμορφα, ἐπρό-
σταχεενάτοις τοῦ κάμουν ἔνα ἐπανωφόριον πολυποίκιλον νὰ τὸ φορῇ
μόγον ταῖς μεγάλαις ἑορταῖς καὶ ἐποι ἔρ || χοντας λιτόθιδες φ. 11x
ἀπὸ τοὺς αὐθέντας τοῦ κόσμου νὰ τὸν προταγοῦν· τὸ δὲ ἐπανωφό-
ρον ἔχεινο γῆτον τὸ βρασμά του ἀπὸ τέχνην πολυποίκιλον, ἀξιο- 10
θαύματον καὶ ἀνεκδιγγητον, καὶ ἀπὸ τὴν πολυτεχνίαν του πᾶσα
ἔνας ἔχειρετον νὰ τὸ βλέπῃ. Ἐπρόσταχεν δὲ βασιλεὺς νὰ βάλουν καὶ
μαργαριτάρια ἀκριβὰ καὶ δλον νὰ τὸ πλουμίσουν μὲ πέτραις πολύ-
τιμαις, αἱ περισσότεραις νὰ είναι ἀπὸ τὸν λίθον τὸν ἀνθρακον, καὶ
ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν. Καὶ ὅταν ἐτελειώθη μετὰ πάσης ἐπιμελείας 15
ἐφαίνονταν ὥσταν κάρδουνα ἀναμμένα καὶ καθολικὰ ὥσταν τὸν σύρα-
νὸν ἐφαίγετον, διότι αἱ πέτραις ἔφεγγαν ὥσταν τὰ ἡστρα εἰς τὸν
σύραν. Καὶ τὸ ἔβαλεν δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ βασιλεῖον θησαυροφύλα-
κιον διὰ νὰ τὸ φορέσῃ ἀφγῇ τὴν Λαμπράν. Καὶ τὸ μέγις Σάββατον
τὸ βράδυ τὸ ἔβαλαν οἱ θησαυροφύλακες εἰς τὸν ἔξωθεν θάλαμον 20
τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως διὰ νὰ τὸ ἔχουν ἔτοιμον εἰς τὴν ὕραν
τῆς Ἀναστάσεως νὰ τὸ φορέσῃ δὲ βασιλεὺς ἀλλὰ θαυματάσει τὰ
τεράστια, θαυματουργὲ Δημήτριε, τὴν ὕραν ἔχεινην ἐπῆρεν δὲ ἄγιος
τὸ ἐπανωφόρον ἔχεινο || ἀπὸ τὸ βασιλικὸν παλάτι καὶ τὸ ἐπῆρεν φ. 14x
εἰς τὸν τάφον του καὶ τὸ ἀπλωσεν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του ὡς τὰ πο- 25
δάρια. Τὸ δὲ ταχὺ ἔγινε σύγχυσις καὶ ταραχὴ μεγάλη εἰς τὰ βα-
σιλεῖα διὰ τὸ φόρεμα ἔχεινο καὶ οἱ θησαυροφύλακες ἔγιναν ὡς νε-
κροὶ ἀπὸ τὸν φόρον τους. Μανθάνοντας δὲ δὲ βασιλεὺς τὸ γινόμενον
καὶ ἔξετάζοντας τοὺς ἀνθρώπους ἔμαθε πῶς εὑρῆκαν ταῖς κλειδο-
νίαις καὶ ταῖς βούλλαις γεράτες καὶ δλα τὰ φορέματα ἔκει· μόνον 30

1. τριαντα ὄκτω 3. κηβέρησιν 15. ἐτελειώθῃ 16. ἀναμένα 19. ἀρχή.
- 2). εὐγαλαν θησαυροφύλακαις 21. εχουν ἔτοιμον 23. ἐπῆρεν 24. ἐπανο-
φόροιον παλάτει 26. σύγχυσις 28. μανθάνωντας 29. ἔξετάζοντας εὑρί-
καν 30. βούλλαις

έκεινο ἔλειψε. Καὶ οὗτως ἡσύχασεν ὁ βασιλεὺς. Ὁ δὲ ὑπηρέτης ἐποῦ τῶν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγίου ἐπῆγε καὶ ἀνοιξε τὸ κουβούκλιον, καὶ βλέπει ἐπάνω εἰς τὸν τάφον καὶ ἀστραπτε τὸ φόρεμα ἔκεινο, καὶ ὅλος ἐτρόμαξε καὶ ἔστεκεν θαυμαζόμενος πολλὴν ὥραν.

5. Τρέχει λοιπὸν παρευθὺς καὶ λέγει τὸ πρᾶγμα εἰς δλους, καὶ ἔρχονται ἔλοις οἱ προεστοὶ τοῦ κάστρου, καὶ βλέποντες τὸ ἀξιοθαύμαστον ἔκεινο φόρεμα ἔξεπλάγησαν. Ὅθεν ἐκατάλαβαν, ὅτι εἶναι πρᾶγμα βασιλικὸν τὸ φαινόμενον, καὶ παρευθὺς γράφουσι ἐπιειτολήν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ στέλνουν μὲν ταχυδρόμους, φανερόνοντας τὴν υ. 10. ποιότητα καὶ ποιότητα τοῦ φορέματος. || Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, ἔστεκε καταλεπτῶς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν δποῦ εὑρέθη τὸ φόρεμα ἀπλωμένον εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγίου καὶ ἔμαθεν, ὅτι τὴν ὥραν ἐποῦ τὸ ἔφεραν ἀπὸ τὸ μέγα θησαυροφυλάκιον εἰς τὸν ἔξωθεν κοιτῶνα, ἔκεινηγ τὴν ὥραν εὑρέθη εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγίου. Ὅθεν

15. 20. θαυμαζόμενος ὁ βασιλεὺς ἐκήρυξε εἰς ὅλην τὴν πόλιν τὸ παράδοξον θαῦμα ἐποῦ ἔγινεν ἀπὸ τὸν ἀγιον. Ὄλιγων δὲ ἡμερῶν παραδρομὴν λέγει ὁ βασιλεὺς τῶν αὐτοῦ μεγιστάνων, ὅτι δνειδίζει ὁ ἄγιος Δημήτριος τὴν ἀμέλειαν καὶ ἀγνωμοσύνην μας, ὅτι αὐτὸς μὲν πολλαῖς φορᾷς μας ἔδογθησεν εἰς πολλοὺς πολέμους τῶν ἔχθρων, καὶ

25. 30. ἐκτατάκισέ τους, ἡμεῖς δὲ ἔως τώρα οὐδὲ κὰν μὲ παραμικρὰ ἀφιερώματα τὸν εὐχαριστήσαμεν. Μιὰν τοῦτο ἀναγκάσθη καὶ μας ἐπῆρε τὸ ἐπικνωφόριον ἀμνάτι, ἔως οὐ νὰ ἀποδώσωμεν τὸ χρέος. Ἀλλὰ πολλὴ σου ἡ δόξα, μεγαλόδοξε θαυματουργέ, μυροβλύτα Δημήτριε· μεγάλα σου τὰ θαυμάσια, ὅτι καὶ ἀπὸ τούς ἔχθρούς μας γλυτώνεις καὶ μας βιογθῆς, καὶ μας δνειδίζεις τοὺς ἀγαρίστους. Ταῦτα εἶπεν

υ. 35. 40. ὁ ἥρ || σλεύς, καὶ εὔθὺς γράφεις χρυσόνουλλον καὶ ἀφιερώνεις τὴν Μελιδόνιον χώραν μὲ πολλὰ χωράφια καὶ ἀμπέλια τῆς αὐτῆς χώρας εἰς τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Δημητρίου, καὶ ἐπαρρχάλεις τὸν ἄγιον νὰ τὸν συμπαθήσῃ διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ.

¶

1. ο 4. πολὺν 7. πρωεστοὶ βλέποντες 9. φανερώνοντας
11. κατάλεπτῶς εύρεθη 12. ἀπλωμένον 13. κιτῶνα 15. ἐκήρυξε
19. ἔχιθρον 20. τῶρα 21. ἀνάγκασμη ἐπῆρε 24. γλυτώνης 26. γράφη
- γρυσόβουλο.

Άλλα ταῦτα μὲν ὡς παλαιάς ἀσ ἀφήσωμεν, καὶ ἡς εἰποῦμεν ἔτιδες νεώτερα, τὰ δποῖς εἰναι καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ζωντανοὶ δποῦ τὰς εἰδαν.

Παὶδεύει πολλαῖς φοραῖς δι πανάγχθος θεὸς τὸν λαὸν του, καὶ μὲ πλάγιον βλέπει βλέμμα τοὺς ἀμαρτάνοντας καὶ παραβάλοντας δι τῶν ἀγίων αὐτοῦ ἐντολὰς καὶ τοὺς ταπεινώνει, παραδίδοντάς τους εἰς γέρας ἔχθρων, καὶ κατὰ τὴν Προφῆτην φευδῆς μὲν ἐππος εἰς ζωτηρίαν τῷ θεῷ θεοῦ ἀγανακτιζομένου, πόλεις δὲ καὶ κάστρα καὶ πλήθος λαῶν ἀνωφέλευτα. Διὰ νὰ χαθῇ τὰ κακά γίνεται ἀπὸ θεοῦ μεγάλη παῖδευσις εἰς τὰ μέρη τῶν Ρωμαίων μὲ τὸ νὰ πτεῖσουν εἰς τὸν θεὸν καὶ νὰ καταφρονήσουν τὰ αὐτοῦ δικαιώματα. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπῆραν οἱ Λατίνοι τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ δι βασιλεὺς ἔφυγεν ἀπὸ τόπου εἰς ἄλλον, μὴ ἔχοντας ποῦ νὰ σταθῇ Οἱ θη- φ. 162 σαυροὶ τῆς Πόλεως τριπάγησαν ἀπὸ τοὺς ἔχθρούς τὰ στρατεύματα τῶν Ρωμαίων διεσκορπίσθησαν, καὶ γάρ τον δὲ τὰ πράγματα τοῦ 15 βασιλέως εἰς ἀφανισμόν, καὶ δὲ τὰ κάστρη τῶν Ρωμαίων εἰς πολὺν κινδυνον εὑρίσκοντο. Τότε καὶ αἱ μικραὶ αὐθεντίαι, ἥγουν τὰ ἐκεῖθεν τοῦ Νιούναβι ποταμοῦ ἔθνη, ὥρμησαν κατὰ τῶν Ρωμαίων καὶ ἐκούρευσαν γύρων καὶ τόπους. Τότε καὶ ὁ αὐθέντης τῶν Βουλγάρων Ιωάννης, δι καὶ Ιωαννίτης ὀνομαζόμενος, ἐστράτευσε καὶ 2. αὐτοῖς κατὰ τῶν Ρωμαίων, καὶ ἐρημάζοντας καὶ χαλῶντας τὰς γύρων καὶ κάστρη δὲ τῆς Μακεδονίας, ἔρθασε καὶ εἰς τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην μὲ δρμήν ἀκράτητον καὶ φουσσάτον ἀμέτρητον ὡς τὴν ἀμμον τῆς θαλάσσης, τὸ δποῖον εἶχε συναγμένον ἀπὸ διάφορα ἔθνη ὅποι εὑρίσκονται πέρα ἀπὸ τὸν Δούναβιν, καὶ 20 γίγαν δὲ σιδερωμένοι καὶ ἀρματωμένοι μὲ κάθε λογῆς δργανον πολεμικόν. Υπῆγανε δὲ ἐμπρὸς ἀπ' αὐτὸν ὁ ἀρχιστράτηγός του, ὀνόματι Μαναστρᾶς. Ελθὼν δὲ αὐτὸς ὁ Μαναστρᾶς, ἐκόνευσεν εἰς τὸν ποταμὸν || Γαλλικὸν νὰ ἀναπαύσῃ τὸ στράτευμά του, διότι εἶναι φ. 11. δι τόπος ἐκεῖνος εῦμορφος καὶ ἔχει λιθάνια δὲ τὰ ἄλογα. Ο δὲ 25

1. ἀς ἀς 2. νεότερα 3. μεπλάγιον παραβαίνοντας 6. παραδίδοντάς 7. εἰ 8. ἀγανακτηζομένου 13. ἔφηγεν ἔχωντας 14. ἡρπάγησαν 16. ποτὴν εὑρίσκονταν 20. ὀνομαζόμενος 21. ἐρημάζωντας 23. ὀριστὸν φουσσάτον ἀμέτρητον 25. εὑρίσκονται 26. σιδερομένοι 27. ὑπῆγενε 29. γαλικὸν

Ίωαννίτζης ἔκόνευσεν εἰς τοῦ Λαγχαδᾶ, δὸποιος τόπος εἶναι σαμάξιος τὴν Θεσσαλονίκην. Καὶ ἀφ' εὗ ἀνεπαύθησαν, ἐσηκώθησαν καὶ περιεκύλωσαν τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἐγέμισαν οἱ κάμποι καὶ τὰς βίουνά, ὅποιοι δὲν ἐφαίνετον εὕχαιρος τόπος καθόλου. Καὶ κάτω μὲν
 5 ἦταν γῆ, ἐσείετο ἀπὸ ταῖς δύπλαις τῶν ἀλόγων, δὲ ἀέρας δὲ ἀπὸ χλωρίνης σμοὺς αὐτῶν ἔβρισε, καὶ μεγάλαις ἤρονταις καὶ ταραχαῖς ἀκούσονταν μέσα εἰς τὸ κάστρον. Καὶ ὁ Ἰωαννίτζης ἔκόνευσεν ἐπάνωθεν τοῦ κάστρου εἰς τόπον δόποιον ἐφαίνετον δῆλη γῆ πόλις. Ἐκάθετο καὶ ἔστηε τὰ μεγάλα ὄσπιτια καὶ τὰς ιερὰς ἐκκλησίας, καὶ ἐρώτα καὶ
 10 ἐμάνθιζε ταῦτα. «Οταν δὲ εἶδε καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἅγίου Λαζαρίου τόσην εὔμορφην μεγάλην, καὶ ἐρώτησε καὶ ἐμαθε πῶς αὗτὴ εἶναι, ἐκατένη ἀπὸ τὸ ἄλογόν του, καὶ ἐπροσκύνησε καὶ εἶπεν »Ἄγιε Λαζαρί, βοήθησέ με νὰ κουρσεύσω τὸ κάστρον καὶ
 15 νὰ σὲ κάμω καλὸν μοναχτήριον». Αὐτὸς δὲ εἶχε βουλήν ποὺ || νησίαν διὰ τὸ κάστρον, τὴν δὲ θεός διεσκέδασεν. Ἐδούλετο δὲ αἷμοδόρος, ἥτοι
 20 οὐ πάρη τὸ κάστρον, δισὶ ἀνθρώποις γλυτώσουν καὶ δὲν φονευθίσουν εἰς τὸν πόλεμον, νὰ τοὺς στείλῃ σκλάδους εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τὰς δὲ τειχόχαστρα, τοὺς πύργους καὶ τὰ ὄσπιτια δῆλα νὰ τὰ γαλάσῃ, ἀπὸ θεμελίων. Ἄλλα δὲ ἄγιος τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυς Λαζαρίς
 25 δὲ πολιούχος καὶ φιλόπατρις, δὲ μέγας στρατάρχης τῆς πατρίδος του [μετά] τῆς θείας του δυνάμεως, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν, καὶ τὴν ἡλευθέρωσε. Διέτεινε, ὥσταν ἐτοίμασεν ὁ Ἰωαννίτζης τὰ στρατεύματά
 του καλὰ ἀρματωμένα, τὰ ἔπιτειλε καὶ ἐπίκασαν δλόγυρα τὸ κάστρον, καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον τοὺς ἐπρόστιαξεν νὰ εἶναι ἔτοιμοι, τὴν
 30 ὕραν δόποιο ἀνατείλη δῆλος, παρευθύνεις νὰ βάλουν ταῖς σκάλαις γὰρ ἀνέδουν εἰς τὰ τείχη. Καὶ ταῦτα λέγων ἐπῆγε νὰ κοιμηθῇ διέτεινε
 τὴν νύκτα τοῦ θανάτου του. Καὶ δῆλη τὴν νύκτα ἐφχντάζετο
 35 τάχα πῶς ἔβλαπε διέτεινε ἀνέδυτον τὰ στρατεύματά του εἰς τὰ τείχη
 καὶ ἐμπαιναν [καὶ ἐκούρσευαν τὸ κάστρον καὶ ἐφόγευσον τοὺς ἀνθρώπους, καὶ αὗτοις μετὰ μεγάλης ὑπερηφανείας ἐσέδαι] || νε μέτα.

- 1. λαγγαδᾶ σιμᾶ 2. ἐσυκώθησαν 4. εὔκερος 6. χλημητριορούς
- 6. ἐράζε 9. ὄσπιτια ιερᾶς ἐρώτα 10. ἐμανθιανέ 12. ἐκατεύη
- 18. σπήτια 20. πολιούχος 22. ἐτοίμασεν ίωαννίτζης στρατευματά
- 24. ἔτοιμοι 26. λέγον 28. ἀνέβενον 29. ἐμιτεναν 31. ἐσέβενε

Ταῦτα ἐφαντάζετο ὁ ταλαῖπωρος ἔως τὸ μεσονύχτιον καὶ τότε ἔξι· πνγίσε. Εἶχε δὲ λαμπάδες πολλαῖς ἀναμμέναις, ὃποις ἐφεγγενώσαντο, καὶ πολλοὶ νέοι ἀρματωμένοι: τὸν ἐφύλαγχον τριγύρου. Τότε δὴ, τότε παράωρα τῆς νυκτὸς ἐστίλθωσεν ὁ θεὸς τὴν ρομφαῖαν τῆς ἑκδικήσεως κατ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἀκόνιτον εἰς τὸν ἄγλον τοῦ μάρτυρος, καὶ ἐκατ' ἀλγίθειαν ἀγρυπνος φύλαξ καὶ προνογενῆς μέγας τοῦ μεγάλου βασιλέως στρατιώτης καὶ θαυματουργὸς Δημήτριος ἐφάνη κακολάρις εἰς ἀσπρον ἀλογον ἐμπρὸς εἰς τὸν βασιλέα τῶν Βεργάρων Ἰωαννίτην εἰς σχῆμα τοῦ ἀρχιστρατήγου του Μανατράκη καὶ ἐκτύπησέ τον εἰς τὴν καρδίαν τὸν ταλαῖπωρον πληγήν θαυματηφόρον. Καὶ παρευθὺς ἐφώναξε καὶ ἐκατηγόρει τὸν ἀρχιστράτηγόν του Μανατρᾶν, ὡς τάχα ἐκεῖνος τὸν ἐκτύπησε, διότι ἔτις τοῦ ἐφάνη πῶς ἐκεῖνος τὸν Μανατρᾶν ἔβλεπε κακολάριν εἰς τὸ εὔγενοκὸν ἀσπρον ἀλογον ὃποιοῦ ἐκακαλλίχευε, καὶ τὸν ἐκτύπησε, καὶ ἔτις ἐφώναξε φοβερόντας, ὅτι, ὃν ἦν ἡ νήση ἔως νὰ ἐξημερώσῃ, νὰ φ. 18. φονεύσῃ αὐτὸς τὸν Μανατρᾶν, τόσον ὃποιοῦ ἀπὸ ταῖς πολλαῖς φωναῖς ἐξύπνησεν ὁ Μανατρᾶς, καὶ ἔδραμεν νὰ ἴδῃ τὸ γινόμενον. Καὶ ἀκούοντας νὰ τοῦ λέγῃ, ὅτι ἐσὺ γέλθεις τώρα κακολάρις καὶ μὲ ἐσκότωσες μὲ τὸ κοντάρι σου, τοῦ λέγει ὁ Μανατρᾶς «Μὴν ὀργίζεις κατ' ἐμοῦ, ὁ βασιλεὺς. Φάντασμα γάτον καὶ δύτις ἀλγίθεια». Σ. Καὶ ἐκεῖνος, ἔστωντας νὰ δεχθῇ εἰς βάθος πολὺ τὴν πληγήν, ἔστρεψεν, ἐφώναξεν, καὶ μετὰ κλαυθμοῦ μεγάλου ἐστάχωσε τὸ βούχα του νὰ δεῖξῃ τὴν πληγήν. Καὶ εὐθὺς ἔσπασεν ὁ τόπος ὃποιοῦ τὸν ἐπόνει καὶ ἔδραμεν αἴμα πολὺ καὶ παράξενον, ὥστε λέγειν γῆμας, διπως ἢν βαρῇ ὁ πούς σου, ἄγιε Δημήτριε, ἐν αἴματι τῶν ἐχθρῶν σου. Βλέποντας δὲ ταῦτα ὁ Μανατρᾶς καὶ φοβούμενος μήν πάθῃ καὶ ἐκεῖνος τὸ ὅμοιον, τὸν βάνει εὐθὺς εἰς ἀλογάμπαξον, καὶ ἐφυγε τὸ ὄγληγορώτερον, καὶ μετ' αὐτὸν ἐφυγε καὶ τὸ ἀναρθριμητὸν ἐκεῖνο στράτευμα, ὥστε γὰρ ἐδιώκετο ὑπὸ ἀλλού μεγαλύτερου φούσ-

2. ἀναμέναις 4. ἐστιλβωσεν 5. ζίρον 6. ο 8. καριαλάρης
 9. ἀρχιστρατηγόν μαναστρά 12. μαναστρά 13. καριαλάριν 14. ἐκαρβαλίκευε 15. φοβερόντας ἔημερώσῃ 16. μαναστράν 17. φοναῖς 18. ἀκούοντας τῶρα καβαλάρης 19. ὀργίζεσε 20. φάνταμα 22. φοίγα 21. πούς 26. ὄγλυγορήτερον μετ' 29. φυσσάτον

σάτου, διότι τοὺς ἥλθε μέγας φόρος καὶ τρόμος. Καὶ σῦτως φεύγοντες || ὅλην τὴν ἡμέραν, τὸ βράδυ ἀπέδωκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ἰωαννίτης τὴν μιαρὰν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς γεῖρας τῶν δαιμόνων, καὶ ἐπεις τὸ ποτήριον τῆς ὄργης τοῦ Κυρίου, ὃποῦ τοῦ ἐκέρασεν ὁ ἥγιος 5 κατασκευασμένον ἀπὸ πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδας. Καὶ ἐπειστράψῃ ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ ἐκκτένη καὶ ἐπεσεν εἰς βύθον ὃν εἰργάζεται. Καὶ μία καντάρα τοῦ ἁγίου ἔφθασεν εἰς τὰ πολλὰ ἐκεῖνου κακό, καὶ ἐξεχύθη δικαΐως τὸ αἷμά του ἀντὶς διὰ τὰ πολλὰ αἴματα ὃποι 10 ἀδίκως ἔχουσεν. Ἐντεῦθεν ἀπασχή τὴν Θεσσαλονικέων πόλις ὄμνοι λογεῖ καὶ δοξάζει τὸν παντοδύναμον Χριστόν, καὶ μεγαλύνει καὶ τὸν ἄγιον, καὶ εὐχαριστῶντας ἑστάζει τὴν λύτρωσιν μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, διότι τὸ ἐπέρχεται γέλιον, τῇ πόλει τοῦ ἁγίου κλαυθμός, καὶ δειλία καὶ φόβος ἐπέπεσε, καὶ εἰς τὸ πρώτον ἀγαλλίασις ἐξαγέτειλεν.

Ἄλλα ποῖος θέλει δυνηθῆ νὰ μετρήσῃ τὰς σταγόνας τοῦ θετοῦ ἢ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ἢ τοὺς ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, νὰ δυνηθῇ 15α γὰρ γράψῃ καὶ τοῦ ἁγίου τὰ θαύματα; Διὰ τοῦτο ἀκόμη || ἐν τῷ νὰ διηγηθοῦμεν, εἰτα γὰρ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

Εἰς τὸ κιβοῦρι ὃποιοῦ ἦτον θαυμένον τὸ λειψανον τοῦ ἁγίου Διηγητοῦ, ώςάν ἐδωκεν ὁ θεὸς τὴν γάριν του καὶ ἐμυρέσθησεν, ἔχαμψαν οἱ Χριστιανοί λεκάναις πολύτιμαις, καὶ ἐμαζόγετον τὸ μύρον μέσα καὶ ἐπερναν δικόσμος, καὶ μάλιστα οἱ ἀσθενεῖς. καὶ ἐθεραπεύονταν. Ἔνας δὲ ἀνθρωπος σώφρων, ἐγκρατῆς καὶ ἐνάρετος ἔγινε 25 καλόγηρος, καὶ διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν ἔδειχε τον ἔλον τὸ κάστρον νὰ ὑπηρετῇ τὸν τάφον τοῦ ἁγίου. Ὁ ἐποίος βλέποντας καθ' ἑκάστην πῶς ἐπεργανόποιος καὶ ἀν ὑπήγκανε καὶ ἀλείφονταν εἰς ἔλοντους τὸ κορμό, καὶ μάλιστα αἱ γυναικεῖς ἀλείφαν τὰ βυζάν, τοὺς βραχίονας, τὰ βλέφαρα, τὰ στήθη, τὸν ἐφάνη ἀπρεπον, καὶ εἰπεν εἰς τὸν ἀσυτόν του, ὅτι οὕτε τὸν ἄγιον δὲν τὸν ἀρέσει αὐτῇ ἢ συνήθεια· καὶ ἐσκέπασεν ταῖς λεκάναις ἐκείναις, μὴ γνωρίζων, ὅτι:

- 7. ἐκατεύη ἡργάσατο
- 9. αἷμα αἷματα
- 13. εσπέρας
- 16. δυνηθεῖ
- 17. ἄμμον
- 20. θαμένον
- 22. λεκάνες
- 26. κατωτέρῳ λεκάναις μῆρον
- 28. ἀπηρετεῖ βλέποντας
- 27. ὑπήγενε
- 29. βραχίωνας στῆθι
- 30. ἀρέσῃ
- 33. ἐκείναις

χαῖρε: ὁ ἄγιος νὰ ἐνώνωνται ἔλοι καὶ γὰ δηγιάζωνται μὲ τὴν γρ. σ:ν τοῦ ἄγίου μύρου, καὶ κανέναν δὲν ἀποστρέψεται, καὶν ἀμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος εἶναι. Λοιπὸν φαὶ || νεται ὁ ἄγιος εἰς τὸν ὅπνον φ. 1. τοῦ καλογύρου ἔκεινου, καὶ τὸν ὀνειδῆς δι' ἔκεινος ὅποιος ἔκαμε καὶ λέγει τὸν. **Διατέλεσθαι** ἐφθίνησας τοὺς Χριστιανούς, καὶ τὸ μύρον ὅποιος μοῦθὲδίθη **χάρις** ἀπὸ θεοῦ καὶ ἐδίχανει ἀπὸ τὴν αἵματά μου, τὸ **ἔκσυμψας**, καὶ ταῖς λεκάναις ὅποιος ἔδέχονται τὸ ἄγιον μύρον μου **ἔσκεπτασας**: Καὶ ἐγώ μὲν οὔτε μετρημένον, εὕτε ὡς σταλαματιᾶς **χύνω** αὐτό, ἐσύ δὲ τὸ ἀκριβεύεσαι; Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθῃς νὰ μὴν **ἀποκλείῃς** καὶ **κρατήῃς** τὸν ἄγιον μύρον, ὅποιος λαμβάνουν οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὸ μύρον μου, διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀγοράγω θύραν ἔδι περὶ νὰ ἐδίχανῃ μύρον νὰ λαμβάνουν οἱ εὐσεβεῖς. Οὕτως εἰπε, καὶ μὲ τὴν λεπτήν **ἱέργαν**, ὅποιος ἔκρατει εἰς τὸ γέροντος τοῦ, ἐσγμάτισθε τρύπαν εἰς τὸ κινσοῦ, καὶ ἀπὸ ἔκεινο τὸ σημάδεμά της τρύπας ἔσυρε τὴν **ἱέργαν** ὥσταν νὰ ἔκαμνε σημάδι νὰ ἔργεται τὸ μύρον, τέσσον ὅποιος ἔπηγεν εἰς τὴν μέσην τοῦ ναοῦ, καὶ παρευθὺς ἐχύθη μύρον πολὺ, ἔως ὅποιος ἤλθε καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ. **Ἐξυπνήσας** δὲ ὁ μοναχὸς ἔκεινος καὶ ἐκ τοῦ θαύματος τρομάξας, εὐθὺς ἀνοι: || Εἴ ταῖς λεκάναις, καὶ ἐπαρακάλεις τὸν ἄγιον νὰ τὸν συγχωρήσῃ εἰς τὸ ἀμάρτημά, καὶ τότε μόλις ἐστάθη τὸ μύρον ἔκεινο, ὅποιος ἔτρεγε ἀπὸ τὴν τρύπαν ἔκεινην, ὅποιος ἔκαμεν ὁ ἄγιος, καὶ ἔτρεγεν πάλιν εἰς ταῖς λεκάναις ὡς καὶ πρότερον.

Τοικῦτα θαύματα παράδεξα ἐποίησεν ὁ μεγαλομάρτυς Δημήτριος καὶ ἄλλα περισσότερα κατὰ διαφόρους καιρούς. Οὕτως ἐλύτρωσε πολλαῖς φοραῖς τὴν πατρίδα του ἀπὸ αἰτιθητούς καὶ νοητούς ἐχθρούς, καὶ φανερῶς καὶ ἀφανῶς. Καὶ ἄλλους μὲν φοβερίζοντας ἐδίωκεν, ἄλλους δὲ καὶ τελείως ἐθινάτωνε. Τὸ δὲ θαυμαστότερον καὶ τομιώτερον καὶ ἄγιοτερον ἦτον τὸ ἄγιον μύρον, τὸ ὅποιον τὸ εἶγχεν καὶ οἱ ἐντόπιοι καὶ οἱ ξένοι: Ιατρὸν ἀμισθενεῖς πᾶσάν τους ἀσθένειαν. Ἀλλη προσβατικῇ κολυμβήθρᾳ ἦτον ὁ τάφος τοῦ ἄγιου καὶ ἔκεινης πολὺ θαυμαστότερος, διότι ἔκεινη ἔνα καὶ μόνον ἐθερά-

1. ἄγιος ἐνώνονται χρύσιν
2. εὐγένει
3. λεκάνες
4. μετρημένον
5. ἀκριβέβαισε
6. ἐδώ εὐγένη (καὶ κατητίσω) μύρον
7. σημάδεμα
8. 21-22. λεκάναις ὡς ὡς
9. πᾶσαν
10. προσβατικῇ

πευεν τὸν χρόνον, ὁ δὲ τάφος τοῦ ἀγέου πλήθος ἀπειρον καθ' ἐκάστην λάτρευε, τυφλοὺς ὡμμάτωνε, λεπρούς ἐκκαθάριζε, χωλούς ἀγώρα-
φ. 203 θωνε, || τοὺς ἐν θαλάσσῃ πλέοντας ἐκ τῶν κινδύνων ἐλύτρωνε εἰς
δέξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἥμων, φέρε δέξα καὶ
τὸ κράτος σὺν τῷ ἀγάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ἕωστοις αὐτοῦ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπελευτή-
τους κλίψας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΦΑΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΑΚΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΤΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ